

קיד. הא דברואה יום י"א של ימי זיבה אינה צריכה לשמור יום כנגד יום לבית הלל, משום דאין יום י"ב ראוי להצטרף עמו לזיבה.

קטו. שומרת יום כנגד יום בשני שלה (בתוך י"א ימי זיבה) – לדעת ר' הונא אפילו טבלה ושמשה לבית שמאי מטמאה משכב ומושב מדרבנן אפילו לא תראה אחר כך (והא דאמרן לעיל, אות קיג, דתלויין, היינו רק לבית הלל). ומשמע בגמרא דרב כהנא חולק על ר' הונא וסבירא ליה דגם לבית שמאי תולין. ומכל מקום מודה ר' הונא דרק היא מטמאה, אבל בועלה תלוי, כבית הלל.

קטז. זב שראה ראייה אחת הרי הוא כבעל קרי ואינו מטמא משכב ומושב, וטהור שהסיט את זיבתו אינו נטמא במשא. חזר וראה ראייה שניה – לבית שמאי מטמא למפרע משכב ומושב, וזיבתו מטמאת למפרע במשא, ולדעת בית הלל לעולם אין דנים זיבתו הראשונה אלא כבעל קרי, ואין לו דין זב אלא מראיה שניה ואילך.

דף ע"ב ע"ב

קיו. דעת ריש לקיש שכשם שיום י"א של ימי זיבה אינו צריך שימור לדעת בית הלל, כן גם יום עשירי לא בעי שימור (דאינו ראוי להצטרף לזיבה גדולה. רש"י ותוס'). ודעת ר' יוחנן דבעשירי מודים בית הלל דבעי שימור. ועיין לקמן אות קכ.

קיח. הא דקיימא לן י"א יום דבין גדה לגדה – לדעת ר' אלעזר בן עזריה הוא מהלכה למשה מסיני, ולדעת ר' עקיבא ילפינן לה מקראי.

קיט. לחמי תודה נבללים בחצי לוג שמן.

קכ. ברש"י משמע דמחלוקת ר' יוחנן וריש לקיש (לעיל אות קיז) היא בהלכה למשה מסיני. אך בתוס' מבואר דפליגי בסברא.

דף ע"ג ע"א

קכא. זבה שראתה יום אחד, או יומיים או שלשה ימים – מטמאה את בועלה כנדה. אבל זב אינו מטמא את מה שהוא בועל להיות כמוהו.

קכב. זבה, אפילו ראתה יום אחד, מטמאה משכב ומושב.

קכג. זבה שראתה יום אחד או יומיים, צריכה לספור אחד לאחד (היינו שסופרת יום אחד נקי בלבד). אבל זב שראה ראייה אחת הרי הוא כבעל קרי ואינו סופר כלל. ואם ראה שניים – סופר שבעה נקיים.

קכד. כל שראתה בימי זיבה, בין ביום בין בלילה, דינה כזבה ולא כנדה.

קכה. תנא דבי אליהו כל השונה הלכות בכל יום מובטח לו שהוא בן עולם הבא.
